

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089		Telefon: 416/530-4222 647/728-0654 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	JTime Committed Á délai convenu	

No.5.
(535.)
Vol. 24.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

Thursday,
April 10,
2014

satellite

1-416

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Velkopáteční koncert Karla Kryla

Bylo to na Velký Pátek v roce 1988. Nějak to vyšlo a koncert Karla Kryla měl být na Masaryktownu. Karel Kryl nevěděl, co s tím má dělat. Byl z toho trochu nespokojen, sám datum koncertu neplánoval a další den už měl hrát někde jinde. Nakonec se rozhodl, že koncert bude, ale bylo to tak trochu jiné odpoledne či večer.

V první polovině připomněl, že je Velký Pátek, den kdy byl ukřižován Ježíš Kristus a hrál své religiózní písně, které hrál na vystoupeních velice zřídka jako *Zapření Petrovo*: „

*Kříže se tyčí k měsíci a trny zdraví Mesiáše,
v zahradě pění slavíci, je noc, jež čeká na Jidáše,
měsíc se třpytí perletí, a třeba věrnost přísaháme,
ted' podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme.
Zapřeme poprvé - ruce se dosud chvějí,
zapřeme podruhé, chválice beznadějí,
potřetí zapíráme už jen tak, ze zvyku,
a slzy polykáme, pláč místo výkřiku...*

Do této skupiny Karlových písní je možné zařadit i

jeho Žalm 71:

*...Dozněla Devátá a končí komedie,
namísto Piláta svět si dnes ruce myje,
sám kříž si zhotoví a sám si hřeby ková
a král je křížový, hraje se Osudová.*

Druhou část pak Karel Kryl uvedl, že Velikonoce nejsou pouze Velký Pátek a ukřižování, ale že jsou to svátky radostné, protože došlo k zázraku vzkříšení.

Tragédií dneška je, že bychom chtěli pouze tu radost pouze to vzkříšení, ale bez ukřižování. Jenže, kdyby to byl tehdy v roce 1988 jen koncert plný legrace, asi bych si ho už dnes nepamatoval. Jak říká evangelický teolog Paul Tillich. „Bůh je hlubina.“ A tento koncert rozhodně nebyl mělký.

Karel Kryl se narodil před sedmdesáti léty 12. dubna 1944 v Kroměříži.

Zemřel před dvaceti léty 3. března 1994 v Mnichově.

Aleš Březina;
portrét Karla Kryla Maria Gabánková

Andrej Kiska sa stal slovenským prezidentom

Ing. Andrej Kiska je slovenský filantrop a bývalý podnikateľ. 29. marca 2014 bol zvolený do funkcie prezidenta Slovenskej republiky, do úradu nastúpi 15. júna 2014.

Je zakladateľom splátkových spoločností Tatracredit, Triangel a Quatro a spoluzakladateľom najúspešnejšej charity a nadácie Dobrý anjel. V novembri 2006 získal titul *Manažér roka* a v roku 2011 sa stal držiteľom ocenenia Krištáľové krídlo za filantropiu.

Kvôli kandidatúre na prezidenta SR sa koncom mája 2013 vzdal funkcie predsedu správnej rady nadácie Dobrý anjel. Predsedníčkou je od 1. júna jeho manželka Ing. Martina Kisková. Narodil sa 2. februára 1963 v Poprade, v rodine učiteľov. V roku 1986 úspešne ukončil inžinierske štúdium v odbore mikroelektronika na Elektrotechnickej fakulte Slovenskej technickej univerzity v Bratislave a začal pracovať ako projektant v spoločnosti *Naftoprojekt* v Poprade. V roku 1990 odišiel do Spojených štátov, kde vykonával manuálne práce na stavbách, čerpacej stanici a v k nej prislúchajúcom obchode so sendvičmi.[]

Skoro celý zárobok investoval do akcií americkej brokerskej spoločnosti obchodujúcej na komoditnej burze, ktorá ale po troch týždňoch zbankrotovala. Podľa vlastných vyjadrení, tento pobyt v USA ovplyvnil jeho budúcu kariéru: „Z Ameriky som si priniesol nesmiernu chuť podnikat.“

Podnikateľská kariéra

Kiska sa na Slovensko vrátil v decembri 1991. V marci 1992 spolu s bratom Ing. Jaroslavom Kiskom a bratrancom Ing. Bystríkom Kiskom založili spoločnosť s ručením obmedzeným *TRIANGLE GROUP INTERNATIONAL* so sídlom v Kežmarku, ktorá vystupovala ako pobočka rovnomennej americkej spoločnosti v Severnej Karolíne vlastnenej ich priateľom. Firma prevádzkovala sieť zlatníctiev na Slovensku, spolu s pobočkou v Ostrave. Po neúspechu so skúšobnou výrobou vlastných zlatých šperkov sa zamerala na ich nákup od slovenských a českých zlatníkov a následný predaj v Spojených štátoch. Na tento účel v USA založili spoločnosť *Eurogold*, ktorá sa však nedokázala presadiť v konkurenčnom prostredí.

8. októbra 1996 založili spoločnosť s ručením obmedzeným *TatraCredit*, ktorá ponúkala službu *Triangel*. Tá spočívala v nakúpení spotrebnej elektroniky priamo od výrobcu, s cieľom obísť veľkoobchodnú a maloobchodnú maržu,[] a následnom splátkovým predajom spotrebiteľovi. Sortiment sa postupne rozšíril o nábytok, športové potreby, hračky atď. V roku 1999 zriadili akciovú spoločnosť *QUATRO*,[] ktorá ponúkala konkurenčný produkt splátkového predaja priamo v predajniach. Ako sa Andrej Kiska vyjadril: „Je to typický americký model, kde vlastnité úspešnú značku a sami jej vytvoríte aj konkurenciu.“

Sieť rodinných firiem *TatraCredit* a *QUATRO* sa postupne rozrástla o akciové spoločnosti *SLOVENSKÁ POŽIČOVŇA*, *Q - CAR* a *Slovenské kreditné karty*, čím sa stala najväčším splátkovým predajcom pôsobiacim na Slovensku so základňou cca 400 000 klientov. V decembri 2004 prebehla akvizícia siete týchto piatich spoločností Všeobecnou úverovou bankou, ktorá ich v januári 2005 zahrnula do holdingovej štruktúry spoločnosti *Consumer Finance Holding*.

Pôsobenie v oblasti charity

Kiska v roku 2006 spolu s bývalým riaditeľom a zakladateľom reklamnej agentúry Wiktor Leo Burnett, Igorom Brossmannom, založil neziskovú organizáciu Dobrý anjel. V roku 2011 mu bolo udelené ocenenie Krištáľové krídlo za filantropiu.[]

Kandidatúra a prezidentské voľby 2014

Svoju kandidatúru na prezidenta SR vo voľbách v roku 2014 oznámil v októbri 2012. Stal sa tak prvým kandidátom, ktorý kandidatúru potvrdil.

V prvom kole získal 24 % hlasov, umiestnil sa na druhom mieste a spolu s Robertom Ficom postúpil do druhého kola. V druhom kole voľby získal 1 307 065 (59,38 %) hlasov a stal sa budúcim prezidentom. Väčšinu hlasov nezískal v trinástich volebných obvodoch. Funkcie sa ujme 15. júna 2014 zložením sľubu pred Národnou radou SR.

Wikipedia

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.
Předplatné:
v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 60 .
v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.
PDF elektronicky \$ 22 -
V ČR 200 Kč , na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Najbližší bohoslužby: Veľky Pátek 18. 4. (VP), a 4. 5. v 13 hodin.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911
Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejblížší bohoslužby: 26.dubna v 11 hodin
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejblížší bohoslužby: 26. dubna v 17 hodin.
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejblížší bohoslužby: 28. dubna v 11 hodin.
Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejblížší bohoslužby budou na Velikončoni pondělí 21. dubna 2014 v 16 hodin.

Sokol Toronto
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 16:30 do 18:30 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;

Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I.,, 1700 Keele St.,
Informace: Marie Crhakova: 416/242 - 5914

Česká televize
Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1
(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: novavize.ca@gmail.com

Informační a imigrační středisko ČSSK
Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK
Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto
se schází (kromě měsíců července a srpna)
každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,
před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčení, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.
Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace,
z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha,
která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.
satellite1-416.com
zpravy.ca
zpravy.org
spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.5.satellite1-416.com
www.5.zpravy.ca
www.5.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
kalendar.satellite1-416.com
kalendar.zpravy.ca
kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
divadlo.zpravy.ca

NHL

O jednotlivých zápasech v Torontu
Rozhovory s hráči a reportáže
nhl.zpravy.ca
nhl.spravy.ca
nhl.satellite1-416.com

Denní zpravodajství z NHL
ve spolupráci s Tipradio
hokej.zpravy.ca
hokej.spravy.ca

Jak vyjdeme v roce 2014

#5 - 10. 4. 2014
#6 - 1. 5. 2014
#7 - 22.5.2014
#8 - 19.6.2014
#9/10 - 17.7. 2014
#11/12 - 14.8. 2014
13- 4.9.2014
14 - 25.9. 2014
15 - 23.10. 2014
16 - 20. 11. 2014
17/18 - 18.12. 2014

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,54 CDN
1 CDN \$	18,04 Kč
1 EURO	1,52 CDN \$
1 CND \$	0,66 EURO
1 US \$	1,11 CDN \$
1 CND \$	0,90 US \$

Universal Currency Converter - 28. 3. 2014

1 CDN \$	18,05 Kč
1 EURO	27,42 Kč
1 US \$	19,93 Kč

ČNB - 28. 3. 2014

Toto číslo jsme dali
do tiskárny

4. 4. 2014 v 18:30

Příští číslo vyjde:

1. 5. 2014

Uzávěrka: 20. 4. 2014

Hrátky s čertem

Hrátky s certem je pohádková divadelní hra, kterou napsal český spisovatel Jan Drda za nacistické okupace v roce 1942 za heydrichiády. Dílo se dočkalo především poválečného úspěchu, a to nejenom proto, že jsou v něm patrné náznaky odporu proti nacismu.

V roce 1954 uvedl tuto hru Československý rozhlas. Roku 1956 byla tato pohádka zfilmována režisérem Josefem Machem za použití kreslených filmových dekorací Josefa Lady. Podle hry a filmů napsal operu *Hrátky s čertem* Ludvík Poděšř.

Hlavními prvky tohoto díla jsou nadpřirozené, již legendární postavy poustevníka a loupežníka, ale také důvěra v obyčejného českého člověka, kterého zastupuje hlavní postava vysloužilý voják, prostý člověk *Martin Kabát*. Trápí ho, že se neumí bát. Proto je přenocovat do starého pustého mlýna, aby zjistil, zdali tam opravdu straší a jestli on sám pozná, co je to strach. Čertu se ale chtěla upsat vlastní krví princezna *Dišperanda* spolu se svou kamarádkou služebnou *Káčou* proto, aby měly konečně ženicha, po kterém obě dvě touží. Čert ale odnese *Káču* do pekla a *Martin Kabát* ji jde z pekla vysvobodit, což se mu za pomoci božího anděla *Theofilan* nakonec povede. *Martin Kabát zůstane s Káčou*

Richard Krpač generálním konzulem v Šanghaji

Richard Krpač, který po sobě nechal tak výraznou stopu jako generální konzul ČR v Torontu a který v současné době pracoval jako velvyslanec na českém velvyslanectví v Pekingu, byl jmenován generálním konzulem ČR v Šanghaji. Richard Krpač bude působit v místě, které uhrančivě popsal jako město, kde se narodila žena, která mu povila tři krásné syny. Připomínáme, že v minulém čísle jsme ukončili sérii jeho článků o Číně.

Jeho četní torontští i kanadští přátelé
jemu i jeho rodině upřímně blahopřejí.

Josef Čermák

Kalendář
www.kalendar.zpravy.ca

Výstava Evy Kořátkové
Scrap Metal Gallery
1 Dublin St., Toronto

11.4. (pá) 20:00
12.4. (so) 16:00 a 20:00
13. 4. (ne) 16:00
Hrátky s čertem

Maja Prentice Theatre
3650 Dixie Rd., Mississauga
Rezervace: 416/463-3182
nove.divadlo@gmail.com

23. 4. - 10. 5. (čt-ne) 19:30
Václav Havel: Vyrozumění
Překlad Paul Wilson
Tought for Food Productions
102 Theatre,
376 Dufferin Street, Toronto

27. 4. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Jan Novotný - piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

4.5. (ne) 15:00
Soubor Orpheus
Dvořákovo Requiem
Koerner Hall
273 Bloor St. W., Toronto

6. - 26. 7.
Tábor Hostýn
Chertsey, Quebec
Tel.: Josef Maxant: 450-465-4844

hospodařit v opuštěném mlýně. Potrestán je i neskromný poustevník a místní loupežník *Sarka Farka*. Na princeznu zbyde už jen čert. Příběh vytváří jakýsi nový typ české báchorky s vtipnými glosami. V Torontu hru uvidíme v režii Ludka Bognera.

Autor Jan Drda je rozporuplnou postavou, po smrti matky ho vychovával dědeček. Studoval filologii, kterou nedokončil. Svůj první román *Městečko na dlani* vydal ve 25 letech. V padesátých letech byl poslancem Národního shromáždění a v letech 1949-1956 byl předsedou svazu spisovatelů. Postavil

se však tvrdě proti invazi vojsk Varšavské smlouvy. Dne 25. srpna 1968 v Rudém právu vyšel v souvislosti s příchodem sovětských vojáků Drdův článek s názvem „Nezkřivte jim ani vlas, nedejte jim ani kapku vody“. Řada lidí se tímto poselstvím řídila a okupantům, kteří měli problémy se zásobováním, odmítala vodu dávat. Zemřel za volantem svého auta na křižovatce v Dobříši a je pohřben na místním hřbitově. Jeho pohřbu se zúčastnilo na dva tisíce lidí.

Podle wikipedie abe

Translations

EVA
MESTICOVÁCertifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr Munk
Chiropraktik1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.comOrdinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy
Craniosacral Therapy
Lymphatic Drainage (CDT)
Lymphoma Treatment
Hot Stone Massage
Low Level Intensity Laser
Naturopathic Medicine
Acupuncture
Chiropractic Treatments
Relationship Issues and Psychotherapy
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Expect Something Different!

Orpheus Choir 50 years
OF TORONTO

DVOŘÁK REQUIEM

15:00, neděle, 4. květen, 2014
Koerner Hall, TELUS Centre, 273 Bloor Street West

Výroční 50. sezóna torontského Orpheus Choir vyvrcholí vyjimečnou příležitostí poslechnout si Dvořákovo bohaté emocionální Requiem v Koerner Hall. Toto dílo je střídavě mocné a vznešené, Dvořák vytvořil "obzvláště výmluvnou a dojemnou úvahu na téma záhady lidské existence."

Hvězdný kvartet sólistů, 160 hlasů Orpheus Choir a Chorus Niagara s orchestrem Talisker Players, všichni pod taktovkou Roberta Coopera, zahrají společně pro tuto gala oslavu.

Koncertní vstupenky jenom: \$50, \$42, \$35
Koncert a gala recepce: \$75
Koerner Hall Box Office, 273 Bloor Street West

www.performance.rcmusic.ca
416 408 0208
www.orpheuschoirtoronto.com

Robert Cooper
Umělecký ředitel
Edward Moroney
Doprovod

Johane Ansell
soprán
Adam Luther
tenor
Lauren Segal
mezzosoprán
Giles Tomkins
basbaryton

Orpheus Choir's season sponsor

The Jackman Foundation • The Vern And Frieda Heinrichs Foundation • The Goal Getters

Velikonoční bohoslužby v Torontu

V kostele sv. Václava - 496 Gladstone Ave.

se konají

na Zelený čtvrtek 17. dubna 2014 v 19 hodin
Křížová cesta s Velkopátečními obřady 18. dubna v 15 hodin
Velikonoční vigílie v sobotu 19. dubna ve 20 hodin
Velikonoční neděle 20. dubna v 10:30 hodin

Ve Vinelandu se konají bohoslužby v pondělí 21. dubna od 16 hodin.

V luteránském kostele sv. Lukáše

(3200 Bayview Ave., Toronto)

jsou Velkopáteční bohoslužby 18. dubna ve 13 hodin.

Milování krajanů, bratia a sestry,

Velká Noc 2014

lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nik, kto verí v Neho nezahynul, ale mal život večný – to je svedectvo a pravda, ktoré nás oslovujú v týchto dňoch. Dávajú nám prežiť nevzratný Boží čin lásky, ktorý nám prerástol do večného žitia so svojim Spasiteľom Pánom Ježišom Kristom. V Bohoslužobnom sa stíšení skloníme vo vďake pred HOSPODINOM takto :

VELKÝ PIATOK Sviatostné (Večera Pánova) a Sviatočné Služby Božie
Piatok 18.apríla 2014 o 10.45 am - (Sväté Pašie)NEDEĽA VZKRIESENIA Sviatostné (Večera Pánova) a Sviatočné Služby Božie
Nedeľa 20.apríla 2014 o 10.45 am - (Spevník)NEDEĽA VZKRIESENIA Sviatostné (Večera Pánova) a Sviatočné Služby Božie
Nedeľa 20.apríla 2014 o 3.00 pm - (Spevník) v Smithville

A to všetko je z Boha, ktorý nás zmieril so sebou v Kristovi a zveril nám službu zmierenia.

2 Korinským 5, 18

Váš farár

Rev. Ladislav P.Kozák

Teolog Tomáš Halík
získal prestižní
Templetonovu cenu

Ocenění je každoročně udělováno v Londýně za výjimečný přínos pro duchovní rozměr života. Nadace Johna Templetona, již zesnulého britského investora a filantropa, vyzdvihla, že pětadesátiletý Halík se po sovětské invazi a následné okupaci Československa v letech 1968 až 1998 zasloužil o budování náboženské a kulturní svobody. Zdůraznila, že letošní laureát se stal mezinárodně uznávanou osobností obhajující dialog mezi různými vyznáními a nevěřícími.

S oceněním je podle webu příslušné britské nadace spojena odměna 1,1 miliónu liber (asi 36 miliónů korun).

Ministr kultury Daniel Herman (KDU-ČSL) uvedl, že jde o „významné ocenění Halíkovy práce“. „Jako Češi můžeme být hrdí, že je našim krajanem,“ uvedl Herman ve vysílání České televize.

Halík přednáší na Filozofické fakultě UK a působí jako kněz v kostele Nejsvětějšího Salvátora. Je autorem řady knih a často se vyjadřuje k celospolečenským tématům.

Templetonova cena se uděluje od začátku 70. let minulého století. První laureátkou se stala koptská křesťanka Maggie Gobranová známá jako Matka Tereza. V roce 2012 ocenění obdržel tibetský duchovní vůdce dalajlama a loni jihoafrický arcibiskup Desmond Tutu.

Tomáš Halík (1948) je filozof, sociolog, teolog a religionista. Působí jako profesor Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, farář Akademické farnosti v Praze a prezident České křesťanské akademie. Je držitelem například rakouské Ceny kardinála Königa za rok 2003, dostal rovněž prestižní Cenu Romana Guardiniho, kterou každé dva roky uděluje Katolická akademie za vynikající zásluhy o interpretaci naší doby.

jas, Novinky, ČTK

Nokturna v městě
a Duo Ventapane

Letošní předposlední koncert *Nokturen* se uskutečnil v kostele svatého Václava. Duo Ventapane (Mana Shirashi a Martin Karlíček) dokázalo, jak široký může být jeho sortiment. Začali Sonátou F-dur, padesátým sedmým dílem Antonína Dvořáka, kterou Dvořák složil během čtrnácti dnů ve věku 39 let v březnu roku 1880. Premiéru měla v září stejného roku v Chrudimi. V zápětí následovala skladba současného britského skladatele Josefa Horovitze, který se narodil ve Vídni v roce 1926. V jeho Sonatině jsou patrné prvky jazzu. Tento vliv není v dvacátém století

Mana Shirashi

ojedinělý. Klasickou ukázkou je český skladatel Bohuslav Martinů, ale i třeba George Gershwin nebo Arthur Honegger.

V druhé polovině se dvojice vrátila opět k Dvořákovi. Tentokrát předvedli jeho *Romanci*, skladbu z roku 1873. Druhou polovinu pak Duo uzavřelo *Sonátou*,

18 dílem Richarda Strausse. Tuto skladbu napsal Strauss ve svých 23 letech.

Houslistka Mana Shirashi pochází z Japonska a tvrdí, že Dvořákova a Smetanova hudba je tam poměrně hodně známa. Ukončila Toho Gakuen School pod vedením profesorů Tsugio Tokunagy a Toshiya Eto. Český pianista Martin Karlíček vystupuje kromě České republiky i v Německu, Kanadě, Spojených státech a Japonsku. V současné době učí hru na klavír na McGillově univerzitě v Montrealu.

Příští koncert v rámci Nokturen bude opět v kostele sv. Václava (496 Gladstone Ave., Toronto) a to v neděli 27. dubna v tradičních 17 hodin. Vystoupí klavírista profesor Jan Novotný s hudbou Smetany, Schumanna a Musorgského.

abe

Maroš Bango v Torontu

Málokdo z těch kteří přišli první jarní den do Restaurace Praha na Masaryktownu, znal jméno slovenského zpěváka Maroše Banga. Ale ten, kdo přišel, nelitoval. Bangovi se velice často říká slovenský Bocelli. O tom, že to není špatné označení, nás Maroš přesvědčil hned v první části koncertu, kdy zazpíval jednu Boceelliho písničku.

Pravda nezačal s ní, ale začal se skladbami Haleluja a Rodná zem. Při těchto skladbách jakoby si „ošahával“ akustiku a prostředí, ale jakmile byl proces seznamování splněn, vše skutečně klapalo jako na drátku. Zpěváka uvedla jeho žena Alexandra, rovněž nevidomá. Kromě zpěvu tato dvojice bavila i svérázným humorem. V okamžiku, kdy Maroš nereagoval na otázku své ženy, nastala pomlka a pak vysvětlení: „Nevidíš, že pijem!“ Jindy zase slepý zpěvák poznamenal: „S touto, ženou žiji již dvacet jedna roků a ještě jsem ji neviděl!“

Maroš, jak o něm vypráví jeho žena, začínal na ulici, ale v poslední době vystupoval i s hvězdami první velikosti jako právě Andrea Boccelli, Peter Dvorský či Karel Gott. Je samouk a hraje prý na čtyři nástroje. Bohužel na Masaryktownu hrál pouze s playbackem. Pokud zpíval Gottovy písničky, byly to většinou ze šedesátých a sedmdesátých let a zde stojí za zmínku písnička, která pochází ze Starců na chmelu – Kdyby sis oči vyplakala... Faktem je, že ve zmíněném filmu text Vladimír Pucholt pouze recituje.

Maroš a Alexandra Bangovi na Masaryktownu

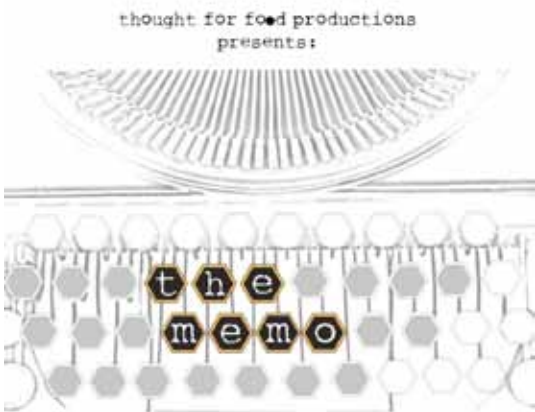
Na Masaryktownu byla vyvrcholením písnička v rómštině Cikánský pláč, kterou kdysi zpíval Antonín Gondolán. Umírající cikán se loučí se světem a ptá se, co ho čeká na té druhé straně. Je několik verzí této písničky, ale tato je asi nejznámější. Přestože Maroš Bango je Rom, nevěnuje se tolik romské hudbě. Sám tvrdí, že tudy cesta nevede. Snaží se spíše zpívat různé žánry. Kombinovat klasiku s pop-music, k tomu přidat i romský folklór, zkrátka všehochuť. Pokud se to spočítá, Marian Banko zpívá asi v jedenácti jazycích. Uměním je nalézt v každé hudbě něco dobrého a zajímavého. Koncert z klasické hudby připravil zpěvák do kostelů v Nobeltoně a v Mississauze.

Za svůj úspěch vděčí hlavně své manželce Alexandře, která před časem oslovila televizní pořad Modré z nebe, kde došlo k prvnímu setkání právě s Petrem Dvorským a následovaly další koncerty. V poslední době často zpívá se svým českým přítelem Radkem Žaludem, který je podobně jako Maroš slepý. Na otázku, jak byl zpěvák spokojen s koncertem na Masaryktownu, šalamounsky odpověděl: „Já jsem byl spokojený, ale důležité je, jestli byli spokojeni posluchači.“

Anutno dodat, že byli, o čemž svědčí skvělá atmosféra při koncertu.

abe

Hra Václava Havla

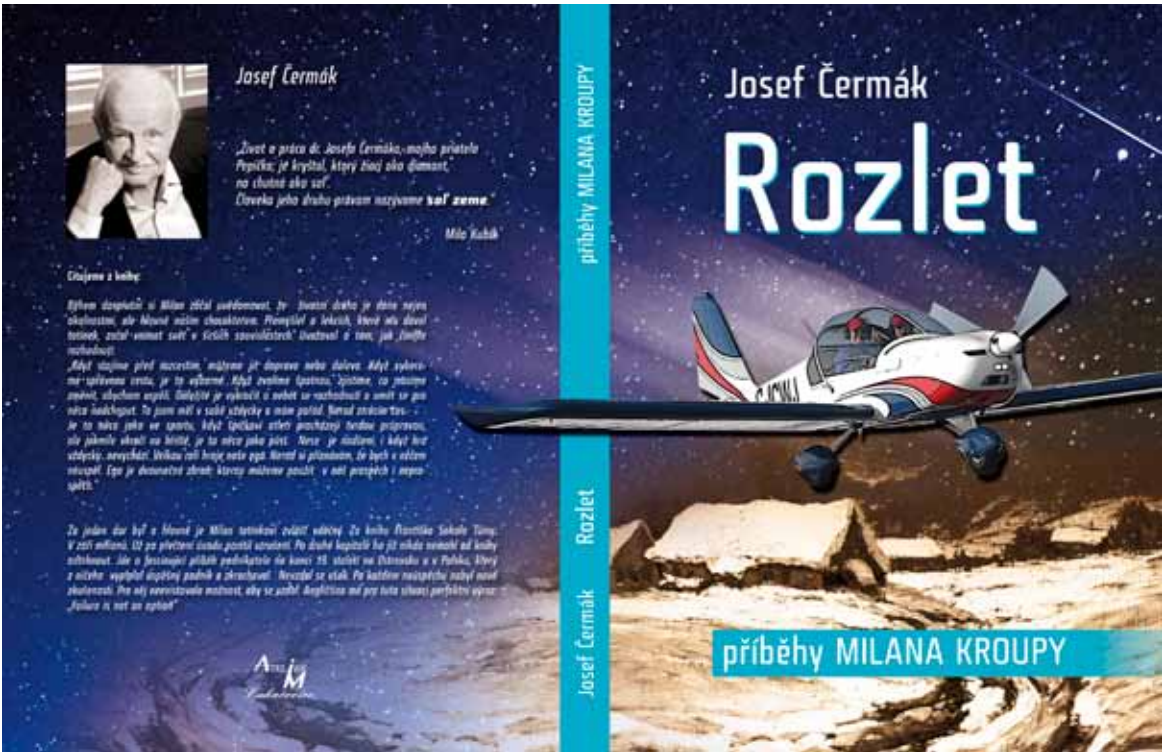

Vyrozumění

v novém překladu Paula Wilsona
uvede Thought For Food's Production
ve dnech od 23. dubna do 10. května 2014
vždy od čtvrtka do neděle v 19:30
předpremiéry 23. a 24. 4. - Premiéra 25.4. 2014
v Unit 102 Theatre (376 Dufferin St., Toronto)
Vstupné 25 dolarů, předpremiéra 12.50.
Lístky: 1-800-838-3006 nebo thememo.brownpapertickets.com

ROZLET

příběhy MILANA KROUPY
brankáře, letce a podnikatele

Většina z nás o něm ví, že zaměstnává tisíce lidí a že obnovil (vlastně vybudoval) v Edenvalu (kousek od Barrie) letiště za války používané k výcviku spojeneckých letců.

Dnes si jeho hangáry pronajímá 80 majitelů sportovních letadel.

Každý rok se na letišti koná slet letadel, obvykle hostuje i letadlo RCAF, které bombardovalo Tokio a letos přibude MIG, který Milan koupil v ČR a dal zrenovovat.

Setkání se rovněž zúčastní na 300 historických aut.

ROZLET vyjde v dubnu v Luhačovicích

Křest knihy se bude konat 12. května 2014 na slánském gymnáziu

Patrony jsou město Slaný a muzeum ve Slaném;

Další uvedení knihy je 16. května na Masarykově univerzitě v Brně.

Do Kanady se zatím počítá se zásilkou 500 výtisků.

Zájemce prosíme, aby vystavili šek na 28 dolarů na jméno *Josef Čermák* a poslali ho na adresu:

Josef Čermák
606 – 130 Jameson Ave.,
Toronto, ON M6K 2Y2.

Jejich výtisk jim bude zaslán, jakmile dorazí do Toronta.

Děkuji Vám a přeji krásné jaro!
Josef Čermák

Budou Češi jak ovečky? Nebo prchat za kopečky?

Pouhý týden po ukončení nejdražší zimní olympiády v Soči a velkolepých slovech uznání Vladimíru Putinovi, se před ruským velvyslanectvím ukázali demonstranti proti okupaci Krymu s cedulemi Stop Adolf Putin, protože Čechové pamatují a vědí o okupaci své země v srdci Evropy dost. V roce 1938 Adolf Hitler vyjednal osvobození Němců v Sudetách a užíval úplně stejnou rétoriku k zdůvodnění této okupace jakou dnes chrlí Adolf Putin.

O třicet let později v srpnu 1968 zlikvidovala Rudá armáda Pražské jaro se stejnou brutalitou a pouze s malým rozdílem, že tuto zhůvěřilost později ospravedlňovali čeští parchanti, aby se prý uchránily vymoženosti socialismu před západním imperialismem. Pravda málokdo věřil, a statisíce lidí prchaly na západ, než byly obnovené drátěné ploty kolem Československa.

Za dalších dvacet plus jeden rok padla komunistická vláda a tím i padly ploty kolem hranice jako důkaz svobody pro lidi, kteří půlstoletí měli zůstat, kde se narodili. Mediální znalci a mudrlanti straší obnovením studené války, ale dokud se nezačnou vztyčovat ostnaté dráty, tak jsou řeči o studené válce jen slova, slova, slova.

Tedy nečekaná okupace Krymu uvedla nejednoho osvíceného Čecha do stavu paniky a zahнала mého přítele Karla na prohlídku hranic a napsal mi o tomto výletu na „západní hranici“ výstižnou zprávu i s obrázkem pohraničního skansenu na paměť čtvrt tisícovky postřílených na hranici v časech komunistické izolace: *U vás i u nás přilétají ptáci z teplých krajin a jarní počasí nám připravilo pěkné překvapení v podobě krásných teplých dnů. A když se nám naskytlo navíc volno, neváhali jsme ani den a vydali se potoulat po České Kanadě.*

Česká Kanada je vžitý název pro území ležící na východě Jihočeského kraje na česko-moravsko-rakouském pomezí, zhruba mezi městečky Nová Bystřice, Slavonice a Kunžak (viz Wikipedie). Loni o prázdninách jsme měli v plánu tam dojet na kolech s dětmi, ale katastrofická předpověď počasí nás přinutila změnit plány a směr cesty a vydali jsme se místo toho na sever do Pomoraví. Teď jsme měli šanci si udělat reparát a trochu ten kraj poznat.

Byly to krásné tři dny na kolech a nebudu tě unavovat líčením cestování a přírodních scénérií, na to budou lepší fotky, ale na pár věcí, které jsou aktuální, přece jenom vzpomenu. Navštívili jsme Památník železné opony, malou ukázkou toho, jak to na hranicích vypadalo za komunistů. Přijeli tam mladí lidé, fotografovali se za drátěnými zátarasy a nevěřicně si je prohlíželi. Z návrsí vyhrůžně shlíží strážní věž. Na vlastní hranici je to ještě skoro pět kilometrů, ale už tady hynuli lidé v plotech s vysokým napětím nebo kulkou ostražitého strážce hranic.

Majitel Secesního domu ve Slavonicích a náš ubytovatel, který se přestěhoval z paneláku poté, co v restituci dostal dům zpátky, nás zahrnoval spoustou informací o místních pamětihodnostech, o uchráněných i zpusťovaných židovských hřbitovech, rozkradených zámcích, vykradených božích mukách na naší straně a pečlivě udržovaných na straně rakouské, o zaniklých obcích. Kdybychom chtěli projet a poznat všechno, co nám doporučoval, týden by na to nestačil.

Jeho babička se dožila vysokého věku, snad 95 let. Zažila Rakousko-Uhersko, vívala tatíčka Masaryka. V roce 1939 hajlovala, v roce 1948 naslouchala Klémovi a plakala když umřel. Zúčastnila se sbírky na Stalinův pomník, který jí pak zbourali. V roce 1989 už nevěděla, čím je a zpívala Zachovej nám Hospodine Císaře a naši zem...

Už za soumraku druhého dne jsme zcela volně a svobodně přešli hranice v místě, kde kdysi na naší straně stávala vesnička Košťálov už od 15.století. Žilo tam přes 300 obyvatel, měli školu, obecní úřad, zdravotní středisko. Po r. 1950 ji komunistický režim srovnal se zemí, žádní lidé už nemohli žít v pásmu Železné opony. Dnes po šedesáti letech je tam už jen něco sotva znatelných základů, zarostlých křovinami a stromy a dřevěný kříž tam, kde kdysi bývala kaple. Tísňivé místo... Ujedeš pár set metrů odsud a jsi v přívětivé vesničce Kleintaxen, která celou tu dobu žila hned za hranicemi svým klidným životem.

Dnes se komunisti tváří, jako by s tím neměli nic společného. Lidí by před volbami měli vždycky navštívit tahle místa. Teď mají komunisti svých 15% a jejich bafuňáři budou zase čtyři roky spokojeně chrochtat u korýtek ve sněmovně. Ale nevěřím, že se dostanou k faktické moci, právě tak, jako nevěřím, že tisíce mladých Čechů teď balí kufr a mizí ze země. Kdyby takových bylo tolik, šli by k volbám a výsledky by vypadaly jinak.

A protože jsem přesvědčen, že mladým v Čechách pšenka pod levicovým načalstvem nepokvete a jako emigrant jsem pro odchod pro mladé, odepsal jsem Karlovi vzpomínku jak jsme plot kolem Československa vnímali zvenku, když to lidé uvnitř vlastně ani neznali: Nazdar, hochu, a je hezké, že jste zavítali na památná místa, které jsou dnes památník či skansen, ale není to tak dávno, co to bylo realitou.

Znám dva filmy, které se zadržovaným Československem a tedy i těmi dráty zabývají; jeden se jmenuje *Občanský průkaz*, a je to dosti otřesný příběh rodiny, která se prchat chystala, ale nepodařilo se; mnou ten film zatřásl, protože jsme na odhalení nepomysleli. Druhý je televizní seriál *Konec velkých prázdnin* podle Kohoutovy knihy a to je velice dobře vyličení prchání přes Rakousko, jak jsme to zažili.

Kupodivu tyto dva filmy nejsou v Česku moc známé a tím si leccos o těch posledních volbách vysvětlují - tedy zapomenuto. Ale teď mne napadlo, že tě na film nezlákám, tak snad naše vlastní ministry s hranicí.

Přesně před 33-ti lety v uprchlickém táboře Nussdorf na břehu jezera Attersee nás byla stovka uprchlíků a čekali jsme na vyřízení papírů do které si svobodné země. Koncem října si jeden Ostravák, jmenoval se Josef V., se svým bratrem žijícím v Ostravě vymysleli, že Josef zaveze svou škodovku na hraniční přechod poblíž Českých Budějovic a požádá kohosi z rakouské strany cestujícího do ČSSR, aby auto převezl přes území nikoho a na druhé straně bude čekat bratr a přepis auta na sebe si vyřídí a zařídí.

Tento plán byl diskutován v jídelně a málokdo se do takového podniku hrnul; emigranti tehdy mívali ten opakující se hrozný sen, že je člověk zpátky v ČSSR a najednou si uvědomí, že rodina je v Rakousku a spáček se probouzí s řevem či pláčem, že nemůže zpátky, tedy na svobodu. Tento sen se opakoval skoro všem a hrůza z vlasti byla značná.

Leč Josef byl výmluvný, potřeboval Evu Firlovou co překladatelku, mne co řidiče, co by ho odvezl zpátky a pak se přidali ještě dva maníci, nějaký Ostravák Filip a Tesinák Ivo a bylo nás pět. V listopadovém ranním šerosvitu, mrholilo, což náladě k tomuto podniku - přibližovat se k hranici - vůbec nepřidalo, jsme vyjeli; jel jsem v závěsu modré MB1000 přes Salzburg na sever a z dálnice jsme odbočili na silnici vinoucí se lesem a stav vozovky se zhoršoval díky díram a neobvyklé omšelosti, která v Rakousku není zvykem. Náhle modré MB rozsvítila brzdová světla, zastavil jsem a ze dvou aut vylezlo pět dospělých lidí a začali jsme špitat, zdali jsme náhodou nevjeli po této zdrbané silnici do Česka, protože Rakušané na ochranu hranice kašlali, a tak jsme hodnou chvíli mudrovali pobledlí představou, že bychom do ČSSR vjeli a pak už nevyjeli. Leč Eva čistou logikou toto mudrování ukončila, že Rakušané na to kašlou, ale čeští pohraničníci jsou ostražití a kapku jsme se zklidnili, ale neuklidnili. Jeli jsme dál čtyřicítkou a velice opatrně; hlavní plašan byl Filip v jehož autě, ve kterém přejížděl hranici z Jugošky do Rakouska byly čtyři díry po kulkách, které ostražití Slovinci po nich vypálili, než přerazili závoru a ujeli.

V takovém rozpoložení jsme vyjeli z lesa a před námi byl domeček rakouské celnice, pak pásmo nikoho a výhled na strážní věž na české straně. Doploužili jsme se k hranici a Eva šla vyjednávat a líčit rakouskému střežcovi v uniformě co máme v úmyslu a on se chechtal, že když nějaký cestovatel auto převez, tak jemu je to úplně putna a nabídl Evě triedr, aby se podívala do vlasti na vlastní pohraničníky, což jsme všichni udělali a čekali na nějaké rakouské cestovatele mířící do socialistického nebička. Také jí povídal, proč jsme takoví roztrženi, snad se nebojíte svých krajanů?

Vskutku se objevil ve Fordu Cortina mladý rakouský pár a Eva jim vyličila za přítomnosti směřujícího se celníka co má Josef V. v úmyslu a oni si vyzkoušeli poježdět s MB1000 a když to zvládli, ona řídila Cortinu a on modré MB a přešli zemí nikoho do Československa a všichni jsme si oddychli a dívali se dalekohledem jak je modrá MB odstavena bokem a bratr rozmlouvající s českými pohraničníky o této transakci v překročení zadržované hranice dovnitř do totalitního lágru.

Ještě dnes po třiatřiceti letech ta historka nevyhlíží komicky, ale velice tristně asi tak truchlivě jako těch čtyřiačtyřicet komunistických všiváku, kteří teď z vůle českých voličů zasedli do sněmovny. A už se mi o tom nechce mluvit, protože historie je okno do minulosti a vrátka do budoucnosti a prchal bych teď zas.

Prchá se pořád, což mám ověřeno po měsíci v Itálii, která jede s kopce, kde je dnes národní nezaměstnanost 12.5% a roste, ale nezaměstnanost mladých je přes 40%; mladí z Itálie prchají kolem 60 000 každý rok posledních deset let a jsou to veskrze vzdělaní absolventi bez naděje získat v byrokratizované Itálii zaměstnání.

Únik pracovníků z třetí největší ekonomiky EU je podle ekonomů nezastavitelný a poroste prudčeji než v minulých letech. A když se exodus mladých děje před našima očima z Itálie, tak není divu, že mladí Češi se zachovávají stejným způsobem a budou zasévat svoji pšenku tam, kde mají naději na lepší sklizeň za svou práci.

A zatím ani nemusí překonávat drátěné ploty jako to dělaly statisíce uprchlíků před mrazivým větrem z Kremlu, který už zase fouká a rozfoukává další krušnou studenou válku.

Přeji Ti hezky den a buď zdrav!

Rost'a Firla – Sudbury

BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864

Můžete ho ochutnat v restauraci Praha na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš Beer Store na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na “View Locations”

Od 3. února 2014 je snižená cena o 13 % .
při nákupu 24 lahví o dalších 9%!
Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Univerzitní dvůr v Michli č.p. 1

V prvním volebním období po revoluci jsem pracovala ve vedení radnice na Praze 4 a mimo jiné jsem měla na starosti zcela zanedbaný domovní a bytový fond, který představoval v této městské části obrovské množství problémů. Začala jsem s likvidací naprosto nesmyslného a zbytečného komunistického prvku, kterým byl tehdejší Obvodní podnik bytového hospodářství, postupně jsem vymyslela zásady pro privatizaci bytového fondu, ale nemalou starostí pro mne stále zůstávaly stavby a objekty, které už dávno nesloužily prvotnímu účelu a navíc se nacházely ve zcela zničeném stavebním stavu, mnohdy havarijním. Mezi těmito stavbami byla i Michelský neboli Univerzitní dvůr v ohbí botičského potoka, jeden z mála historických zbytků původní osady Michle.

První zmínka o dvore byla už z roku 1185, o dvě století později byl dvůr majetkem Břevnovského kláštera. V roce 1438 připadl pražské univerzitě, která zde zřídila studentské koleje. Dostala i jméno Kolej Panny Marie, získávala výnos z poplužního dvoru, zdejšího mlýnu, vinic a lesů. Je skoro neuvěřitelné, že až na krátké devítileté přerušení byla část Michle, pokud se týkalo vlastnictví některých významných nemovitostí – mezi které jednoznačně patřil Univerzitní dvůr - až do vzniku Československa v majetku pražské univerzity.

Probošt univerzity a řada jeho profesorů velice často přijížděli do Michle, neboť tak tomu velely tehdejší předpisy. Například to byla vždy volba michelského rychtáře a konšelů. Každopádně všechny jejich výjezdy do Michle byly pravidelně spojeny s bohatým pitím a jídlem, které povinně připravovalo rychtářské vedení Michle. A vedení univerzity nevynechávalo žádnou příležitost do Michle přijet, neboť se jim takovéto výletování velice líbilo a Michle jako osada navíc nebyla od Prahy nikterak vzdálená. Jinou stranou mince byly oprávněné nářky rychtáře na finanční zátěž Michle z těchto lukulských návštěv. A ještě pár zajímavostí k vlastní volbě v Michli – většinou se zde volivali kromě rychtáře čtyři konšelé, dva komínici a dva hajní. Komínici měli za povinnost ohledávat komíny z hlediska možného požáru, hajní hlídali lesy, rybníky a potok Botič před pytláčením a v dobách povodní.

Ve století sedmáctém se dvůr dále rozrůstal a v podstatě se už tehdy hodně přiblížil své dnešní, čtyřkřídlové podobě. Postupná dostavba znamenala vystavění prostor zcela odlišných struktur. Vlevo od průjezdu má přestavba charakter klasicistní, vpravo barokní. V 18. a 19. století vznikl v prostorách dvoru pivovar. A historie šla dál, majitelem dvoru se stal v roce 1920 československý stát a později soukromá osoba Augustina Weilová, která se pokusila, asi jako poslední, dvůr zachovat – to se však už nepodařilo. Zanikl pivovar a po válce ve dvoře nastal zcela nahodilý a chaotický rozvoj nejrůznějších přístaveb. Všechny tyto přístavby dvůr pouze znehodnocovaly. V době totalitního režimu bylo chátrání na svém největším vrcholu a z Univerzitního dvora se rychle stala ruina s připraveným demoličním výměrem, přičemž jeho nejhodnotnější vstupní křídlo z Michelské ulice se nacházelo na seznamu národních kulturních památek. Podle urbanistické studie z roku 1976 měl být dvůr jako chráněná kulturní památka připraven k rekonstrukci a po ní využít pro kulturní dům s širokou náplní. K tomu samozřejmě už nikdy nedošlo. Po opakováních diskuzí se vedení radnice pokusilo prostřednictvím vypsaného výběrového řízení najít v roce 1993 pro Univerzitní dvůr investora a uživatele, který by ho zachoval a zajistil jeho obnovu. Výběrové řízení moc úspěšné nebylo a to zejména poté, co se zájemci seznámili se skutečným a zoufalým stavem objektu.

Nakonec se ale zážrak konal. V naprosto zchátralém objektu se totiž shlédla výjimečná žena, baronka Sue Ryder. Lady Sue Ryder se narodila roku 1923 v severoanglickém Leeds. Jako velmi mladá absolvovala náročný vojenský výcvik a nastoupila jako spojovatelka ke zvláštnímu operačnímu útvaru britské tajné služby. Celý svůj život věnovala péči o nemocné a opuštěné lidi a zmírnění lidského utrpení a viděla ho nepředstavitelné množství. S válečnou situací druhé světové války u nás byla dobře seznámena a osobně znala i české parašutisty připravované k atentátu na Heydricha. Stejně dobře znala situaci i v Polsku, kde hned po válce působila jako dobrovolná sestra. Po druhé světové válce začala opakovaně jezdit do Československa, kam přivážela léky, které nebyly tehdy vůbec na trhu a stejně tak invalidní vozíky. Ještě před okupačním rokem 1968 začala spolupracovat s naším tehdejší Ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí a pokoušela se založit Nadaci Sue Ryder s dalším cílem vybudovat v Československu pět specializovaných domovů pro potřebné

lidi. Její šlechtné záměry zcela přerušila sovětská okupace. Lady Sue Ryder to však nevzdala, jen celou věc musela časově posunout až za pád komunismu. Do šlechtického stavu byla povýšena v roce 1978 za vše, co dokázala dobrého pro lidi udělat. Baronka vlastnila i celou řadu dalších ocenění. Byla držitelkou čestných titulů na sedmi renomovaných anglických univerzitách, nositelkou řádu britského impéria. Dnes její celoživotní odkaz nacházíme kromě mnoha zemí Evropy, též v jižní Africe a co je pro nás velice zajímavé, je to, že jeden evropský vybudovaný Domov Sue Ryder je právě v bývalém Univerzitním domě v Praze Michli a je zároveň jediným svého druhu v celé naší zemi.

V prosinci 1994 paní baronka navštívila radnici Prahy 4, s tím, že si chce osobně prohlédnout Univerzitní dvůr a možná pak začít uvažovat s tímhle objektem pro výstavbu speciálního Domova Sue Ryder. Z návštěvy jsme měli pěkně zamotanou hlavu, naše tehdejší angličtina neměla moc vysokou úroveň, dokonce jsme na radnici neměli ani žádný porcelánový servis, do kterého bychom paní baronce připravili čaj nebo kávu. V den návštěvy se objevila drobná, velmi aktivní usměvavá dáma, která se živě zajímala o celou naši městskou část, složení jejího obyvatelstva a o množství zdravotně postižených občanů a další problémy z naší tehdejší sociální oblasti. Zajímala se i o přehled válečných veteránů z druhé světové války. O vlastním Univerzitním dvoru a jeho historii byla dobře informována od dalšího člena své nadace, který ještě před její návštěvou provedl podrobné studium všech historických a majetkových souvislostí kolem dvoru a také se sám na podrobnou prohlídku z Anglie předem vypravil. Také jemu nikterak nevadil havarijní stav objektu a doporučil ho paní baronce pro její záměr vytvořit z něho speciální domov. Po dalších jednáních uzavřel Městský úřad Prahy 4 s Nadací Sue Ryder smlouvu na pronájem Univerzitního dvoru na devadesát devět roků se symbolickou cenou deseti korun za rok.

Celou polovinu tehdy nemalé potřebné finanční částky na rekonstrukci opatřila sama baronka. Druhá polovina byla tvořena z darů, benefičních koncertů a dalších podobných akcí, uvolněných prostředků z rozpočtu městské části, sbírkami a v neposlední řadě dobročinnými bazary. Mezi dárce se tehdy objevila i rodina známé spisovatelky Agathy Christie. Technicky velmi složitá rekonstrukce mohla být v roce 1995 zahájena. Po celou dobu se paní baronka o stavební práce zajímala a osobně rekonstrukci sledovala. Neuvěřitelně zdevastovaný historický objekt se dočkal své plné rehabilitace v roce 1998. Tehdy zde našlo zázemí kolem 56 lidí v hmotné, sociální, ale i zdravotní tísní potřebujících nepřetržitou péči. V této době zde našli své zázemí zejména již hodně staří naši váleční veteráni. Všichni měli k dispozici lékařskou a sesterskou odbornou péči, rehabilitaci a nechyběl ani docházející duchovní.

Kromě vysoké finanční spoluúčasti Nadace Sue Ryder na vlastní rekonstrukci Univerzitního dvoru, podporovala Nadace až do roku 2006 též celý provoz. V současné době je Domov Sue Ryder obecně prospěšnou společností se získáváním financí výhradně v České republice.

Rekonstrukce je zdařilá, Domov nabízí nejenom kvalitní lůžkovou část, ale i množství promyšleně vybudovaných dalších prostor jako dobročinný obchod, restauraci, galerii vhodnou pro pořádání nejrůznějších profesionálních i amatérských výtvarných výstav, prostory pro fyzioterapii a další druhy tělocviku, krásnou a udržovanou zahradu a výtvarně velmi zdařilou ekumenickou kapli pro pravidelné bohoslužby. Co je ovšem úplně nejdůležitější stránkou v Domově Sue Ryder je uplatňovaná filozofie prožit zde důstojné stáří, zůstat součástí přirozeného společenství, zaplňovat dny pestrými drobnými radostmi ze života – a to se tady viditelně daří.

Díky za všechno, paní baronko!

Jana Fafejťová – Praha

SOKOL TORONTO ZVE SRDEČNĚ VEŘEJNOST NA
SOKOL TORONTO CORDIALLY INVITES YOU TO

SPRING FESTIVAL

**KONANÝ V NEDĚLI 4. KVĚTNA 2014 VE 12.00
ON SUNDAY, MAY 4, 2014 AT 12.00 P.M.**

HALA KOSTELA SV.VÁCLAVA 496 GLADSTONE AVE. TORONTO
SOCIAL HALL OF ST. WENCESLAUS CHURCH

OBĚD/LUNCH \$ 15.00 DĚTSKÁ PORCE/ CHILDREN PORTION \$ 7.00
CENA OBĚDA ZAHŘNUJE HLAVNÍ JÍDLO, MOUČNÍK A KÁVU
LUNCH INCLUDES MAIN COURSE ,DESSERT AND COFEE
CASH BAR

**PO OBĚDĚ SHLÉDNETE VYSTOUPENÍ SOKOLSKÝCH DĚTÍ
AFTER LUNCH YOU WILL ENJOY PERFORMANCES OF SOKOL CHILDREN**

INFORMACE /INFORMATION : HANA JURASEK (905) 838-5296
EMAIL: HANA.JURASEK@YAHOO.CA WWW.SOKOLCANADA.CA

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně
Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!
V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!
Dvacet točených domácích i dovezených piv
Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové
i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu
na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

Točený Pilsner Urquell a Czechvar
v západním Torontu!

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Mr. Roy

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Ctihodný občan v nejlepší zemi světa

Občan X je poctivý daňový poplatník, váží si všeho, co mu jeho země Kanada poskytuje a jejímž občanem je již dlouhých čtyřicet šest let. Nekrade, nepodvádí, věnuje pozornost ekologům a ochraně prostředí a to nejen souhlasem s jejich agendou, ale činí tak vlastním, praktickým způsobem, který sice je v naprostém souladu s požadavky na ochranu prostředí, ale sotva je oblíbeným u podnikatelů a bankéřů, neboť:

Jak už je dnes normální pro každého občana, i on vlastní kreditní kartu. Platí ale požadované sumy včas a časté telefonní nabídky nízkého úroku na tu či onu kreditní kartu ignoruje s milým úsměvem.

Vlastní automobil, ale používá jej dokud dobře slouží, nekupuje jiný po dvou letech, modernější, novější.

Tak je tomu i s jinými nezbytnými věcmi moderního života: ledničkou, sporákem, sekačkou na trávu, počítačem, vysavačem a pod. Výrobci těchto věcí, nemohou jej nenávidět jen proto, že je jim dobře známo, že takový pan X je cosi jako bílá vrána.

Je zcela logické a nevyhnutelné, že některé z těch moderních, pro život velmi užitečných vymožeností, doslouží, neboť nic netrvá věčně (ani láska k jedné slečně, jak se říká).

To pak občanu X nezbyvá nic jiného, než aby zakoupil za dosluhující předmět potřeby jiný. Tedy aktivita, která, jak se právem domnívá, měla by být záležitostí velmi jednoduchou a v jeho případě i finančně lehce dostupnou.

Všeobecné závěry o čemkoli dostanou určitou důvěryhodnost jen tehdy, pokud jsou doprovázeny praktickým příkladem. Takový příklad tedy následuje:

Po několik let občanu X dobře slouží starší počítačová, která potřebuje náplně barev, jak černou, tak tři barevné. Přístroj pracuje dokonale, leč po čase barvy v náplních dojdou. I když zásobník s barvou černou pro tisk textu je ještě plný, printer nepracuje, pokud ty barevné jsou prázdné.

Občan X tedy vyjde, aby zakoupil potřebné zásobníky. Ty ale nejsou nikde ve velkoobchodech s tímto zbožím již k dostání, neboť printer, dokonale tisknoucí, je už starší model. Zklamaný jeho majitel, občan X, neboť právě potřebuje vytisknout důležitý dokument, navštíví malý obchod, inzertní služby všeho druhu pokud jde o počítače a příslušenství. Ten nemůže dodat originální zásobníky, ale jakési srovnatelné a podobné. Občan X tedy zboží zakoupí a výsledek je katastrofální. Dosluhující originální zásobníky dodaly fotografie jako z obchodu, zatímco ty nové jsou naprostý zmetek. Co tedy učiní občan X ač nerad, neboť nemá rád nepříjemnosti? Pokusí se zásobníky z printeru vyjmout, jde to velmi těžce a když je vyjme, lije se z nich barva. Jde tedy s tímto dokonalým důkazem nepoužitelnosti, aby požádal o vrácení za brak zaplacených peněz.

Majitel obchůdku praví, že zásobníky jsou prázdné. Ovšemže mohly být, ač jenom z menší části, neboť po vyjmutí barvy se z nich jen lily k nemalé radosti občana X. Zásobníky byly použity jen na dvě hrozné fotografie. Naprosto důvodný požadavek navrácení peněz za nákup prokazatelně špatného zboží, majitel obchůdku rezolutně odmítá a po chvíli oznamuje, že zavolá policii pokud pan X neopustí jeho krámek. Pan X vítá tu možnost spravedlivého řešení pomocí RCMP, kanadské jízdní policie. To se ale ukazuje jako zcela naivní pomyšlení!

Dostavivši se konstábl vykazuje pana X z krámkou, neboť ignoroval vyhazov majitelem. O vlastní příčině nepříjemnosti, zcela přesně okradení zákazníka majitelem obchodu, konstábl se odmítá bavit, dokonce prohodí cosi o poutech. Teprve venku, před obchodem konečně vyslechne občana X. Posléze souhlasí, že se stala zatracená křivda a dodává radu, jak ten může dostat své peníze zpět. *Better Business Buro*, organizace už dávno absolutně nic neřešící a *Small Claim Courts*, možnost ještě horší, nejen co do čekací doby, ale i nezbytnému poplatku převyšujícímu cenu zmíněných zásobníků.

Jenže pan X potřebuje fungující počítačovou tiskárnu. Nadějí je mu návštěva příslušného oddělení obchodů *London Drugs* a nebo *Staples*, kde asi před rokem sice ve stejné věci nepochodil, ale napadá jej, že čas možná situaci změnil k lepšímu. Dozvídá se však, že náplně je třeba objednat z Toronta a čekací doba minimálně tři pracovní dny. Rozladěn se vrací domů, kde se oddá následující úvaze:

Jedno z nejfrekventovanějších slov dnes je ekologie, ochrana prostředí. Krásně a důležitě je o tom hovořeno, současně každá domácnost několikrát týdně dostává hojnost reklamního tisku. Na skládkách se hromadí tisíce starších počítačů, tiskáren a jiných vymožeností, mnohé z nich stále dokonale fungující, leč staršího data výroby. Tak možná nakonec skončí i jeho počítačová tiskárna prokazující dosud dobrou službu, pokud má vše potřebné. Napadá jej, pana X ... není snad cosi na způsob řulpasa s tou svou životní filozofií používat a vážit si věci pokud dobře slouží, nehledě na jejich model? Nemá snad starý vysavač *General Electric* dokonale pracující, ale už řadu let jen s jediným filtrem, který třeba čistit? Sehnat nové filtry je zhora nemožné. Předloni dosloužily mu lyžařské boty, které měl velmi rád a chtěl si koupit znovu takové. Bláhový to nápad! Pokrok, podoben mamutímu stroji, hrne dobré, ale starší věci na smetiště.

Tu jej napadá internet. Tam je přece všechno! Naklape tedy model svých zásobníků, informace se ihned objevují, stejně tak velmi dobrá cena. Vybírá si, co potřebuje, klik a na monitoru je objednávka, třeba vypsát email a heslo. *Piece of cake!* jak se zde říká. Další klik a na monitoru červeně září sdělení, že informace nelze použít. Dochází k názoru, že babička měla pravdu s jejím povídáním že *všechno je možné pod sluncem*. Nemálo ale žasne, že i to, čím právě se prodírá. Když tedy už je u počítače, napadá jej sepsat cosi jako varování čtenářům, že by je mohl potkat stejně nepříjemný osud vyhazovu z obchodu šejdíře, který odmítá navrátit peníze za zcela nepoužitelné zboží, které prodal a výsledkem může být, že takový zákazník je vyveden policií z podvodníkovy obchodu pod hrozbou použití pout! Well, máme přece lokální tisk, dokonce občas vyznamenaný, připomene si. I sepíše své varování s poukázáním na to, že ze solidního, tedy velkého obchodu

byl by zákazník vyveden policií jen po přistižení při krádeži.

Po uplynutí ne tří, ale čtyř pracovních dnů telefonuje do velkoobchodu, zda objednané zásobníky již došly. Nedošly, ale dojdou. Za deset až dvanáct dalších dní.

Ač klidné letory, v tu chvíli pociťuje nějaké divné cukání kolem úst a horkost v obličeji. Nalévá si tedy malou dávku koňaku, usedá do klubovky a otevírá nedávno došlý krajanský tisk. Tam se v jednom článku dozvídá, že žije v nejlepši zemi světa. To se mu nějak nezdá, použije vševědoucí internet a nejméně ze tří různých zdrojů se dozvídá, že tomu tak s tou jeho zemí zdaleka není, ač docela klidně by to tak mít mohlo ba dokonce mělo.

Lahodný nápoj jej malinko uklidní, ale ne na dlouho a který po odložení krajanských novin otevírá denní tisk a dozvídá se, že Státní pošta v brzké době chce zrušit dodávku zásilek do domu a protože je člověk přemýšlivý, snadno a rychle sestavuje si v duchu nespočet následků takové změny, samozřejmě nijak příjemných.

Posléze jej napadá, že ať se rozčiluje nebo ne, ničeho nedosáhne. Nechá tedy uběhnout pár dní během nichž dodány dva výtisky lokálních novin, stále bez jeho dopisu. Zatelefonuje tedy do redakce a dozvídá se, že jeho článek v žádném případě nevyjde a to i bez ohledu na to, že zmíněný obchod šejdiře nebyl jmenován.

Pěkná kafkárna, pomyslí si a rozhodnut, že se pokusí přijít na jiné myšlenky, převlékne se, aby se věnoval trochu zahradě. Leč zní zvonek a ve dveřích je poštovní doručovatel, který už po léta koná dokonale svoji práci. Usmívá se a podává občanu X doporučený dopis.

Tím je upomínka, že desetiletý nájem rodinného hrobu na Olšanech zakrátko vyprší a třeba jej obnovit nebo vypovědět. Částka za dalších deset let pronájmu je o 230 procent vyšší, nemálo jej to ohromuje, ale pak si vzpomene na různé stížnosti v krajanském tisku na české poměry, ale jakoukoli hmotnou památku na rodiče a prarodiče nelze likvidovat a rozhodne se tedy nájemné zaplatit a to nejsnadnější cestou, zasláním požadované částky v české měně CZK, což před deseti lety byla záležitost vcelku prostá a značně cenově výhodnější, neboť kanadský dolar byl podstatně vyšší v poměru k české koruně.

Občanu X je známo, že takto poslat částku v měně země do které je poslána, je možno udělat dvojím způsobem: elektronicky přímo převodem z bankovního konta a převodem na požadovanou měnu a stejně tak t.zv. *drafterem*, za třikrát menší poplatek. Protože v brzké době musí ještě vypracovat daňové přiznání, rozhodne se vyřídit tuto rodinnou záležitost hned.

Jde do své finanční instituce a dozvídá se, že elektronická zásilka v korunách je možná, nikoli ale pomocí levnějšího *draftu*. Ví dávno, že není bez užitku ověřit si i jiné možnosti a řídí se tedy touto praxí. Ve druhé ze tří finančních institucí, kde má konto (Bank of Montreal) se dozvídá, že banka nemůže poslat poplatek v korunách ani jedním způsobem. Chápe, že elektronický způsob je možný jen odkud má v bance konto, jde se tedy ještě optat na možnost pouze *draftu* do dalších bankovních kolosů, Royal Bank of Canada a Toronto Dominion, kde konto nemá. V té první, po delším čekání, až se osoba, jež má takovou věc sypat z rukávu po poradě vrátí, se dozvídá, že poslaná částka má limit menší, než požadované nájemné za místo na Olšanech.

Teprve z TD vychází spokojen počínáním úředníka, který sděluje, že *draft* zásilka je možná a dokonce i to, že pokud občan X předloží informaci od instituce *Vancouver Bullion Currency Exchange*, o podstatně výhodnějším kurzu než je ten poskytovaný TD bankou, občan zaplatí ekvivalent v dolarech v tomto výhodnějším kurzu po předložení jeho potvrzení. Schopný úředník ještě zjišťuje rozdíl toho dne a ten je až překvapivě značný.

Poněkud překvapen nad tím, jak před lety prostá peněžní transakce, může dnes probíhat v této vážené zemi, vrací se domů, otevírá rádio a neubrání se sarkastickému smíchu, když slyší rytmickou a nikdy neomrzelou skladbu *In the Mood*. Tak alespoň něco příjemného, pomyslí si a naleje si malou dávku jakostního nápoje ...

Vladimír Cícha - Vancouver

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN

od roku 1954. Nachází se 80 km na sever od Montrealu v lesích Lanaudierského pohoří. Kapacita tábora je 66 dětí. Tábor pro děti od 6 do 16 let bude mít opět jeden třítydenní turnus, a to od 6. do 26. července. Cena je vynikající: 375 dolarů/1 týden, 745 dolarů/2 týdny a 950 dolarů/3 týdny. Daně se neplatí. Vystavujeme potvrzení pro daňové účely. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Poskytujeme slevy pro skupinové účasti. Pokud nám seženete nového táborníka, tak na požádání obdržíte odměnu 20 \$ za každý týden jeho účasti.

Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo, nádherná příroda. V táboře nabízíme: hry v přírodě a výlety k vodopádům a jinam, volejbal, fotbal a košíkovou. Velký úspěch mají noční hry za použití baterek. Ve dvou klubovnách se pořádají tance, provozují ruční práce, hraje pingpong a jiné hry. Na velkém jezeře Lafond máme soukromou pláž kde v čisté vodě provozujeme plavání, kanoistiku, kajakaření a rybaření. Protože máme nadbytek našeho dříví, děláme časté táborové ohně. Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky či slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. Hledáme vedoucí k dětem. Přednost mají bývalí účastníci. Přihlášky na dětský tábor či na práci a jiné důležité informace jsou na internetu:

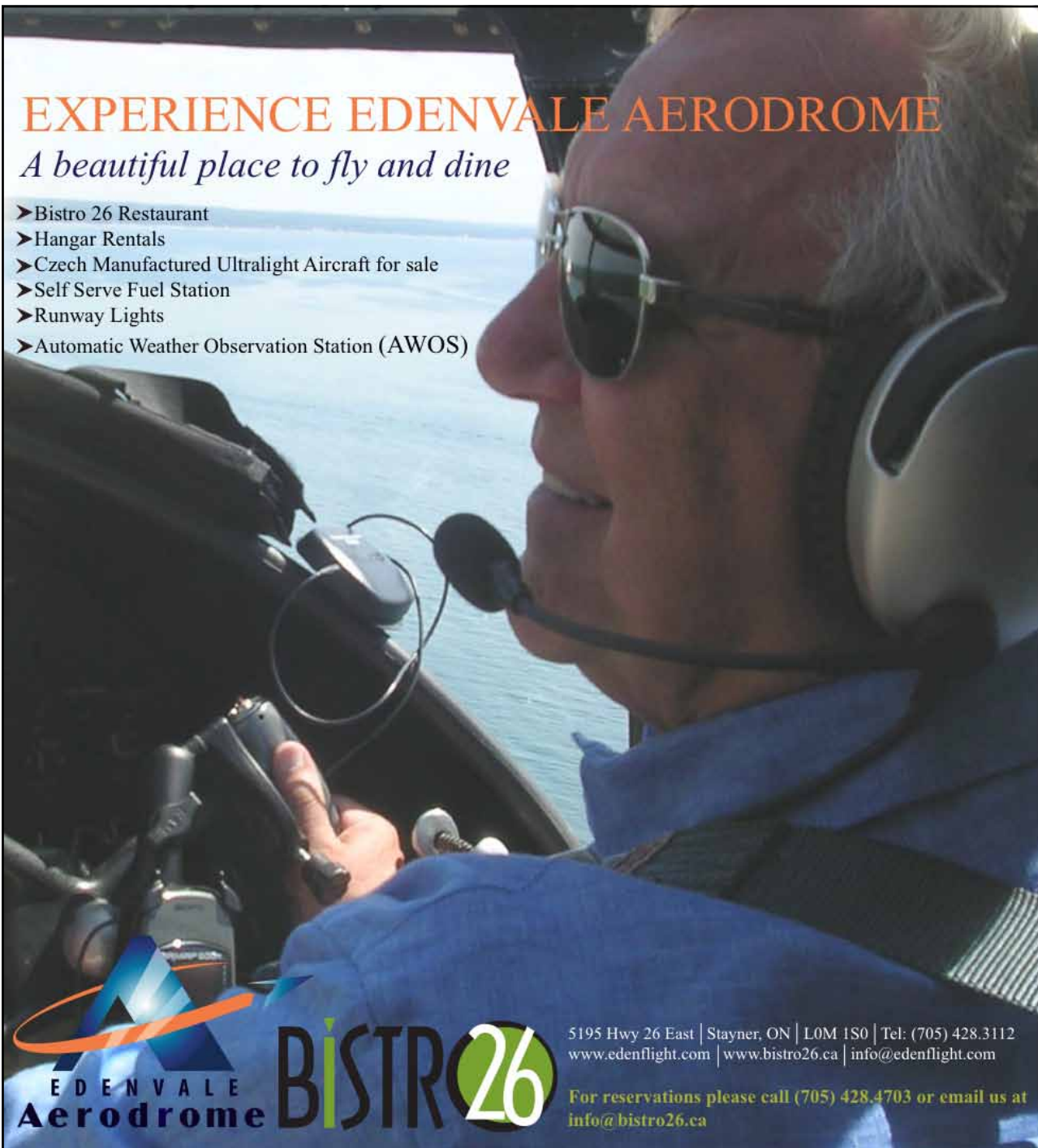
www.hostyn.org.

KONTAKTY: Tábor povede již po dvanácté **Ředitel dětského tábora:** RNDr. Josef Maxant, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, camphostyn@gmail.com; **Sekretářka:** Viera Šebénová, Tel. 514-385-5153, hostyn@live.com ; **President Asociace Hostýn:** Zdeněk Nosek Tel. 514-365-8863. Pár ukázek od dětí je na www.youtube.com pod heslem „Camp Hostyn“.

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

Hong Kong – asijská metropole

Hong Kong jsem navštívila již několikrát a stále ráda se tam vracím, nejenom proto, že tady pracuje a žije můj syn s rodinou, ale protože se mi zde líbí, je tu stále co dělat a vidět. Je to silně pulzující velice zajímavé a kulturní město s krásnou exotickou přírodou a poskytuje každému obyvateli nesčetné možnosti, co se týče zaměstnání, tak kulturního i sportovního se využití. Je velmi oblíbené expatrioty, kteří zde žijí ve velkém počtu. Je jedním z nejvýstavnějších a nejbohatších metropolí světa, je srdcem a duší businessu, je unikátní svoji zeměpisnou polohou a architekturou. Pokaždé když sem přijedu, tak rozhodně se nikdy nenudím, ba naopak. Vždy něco nového objevím, buď nové zákoutí, nebo zapomenutou uličku s lidovým folklorem, třeba i novou vesničku, či zastrčenou jídelnu s čínskými knedlíčky, případně i s vaječnými dortíky, romantickou pláž, nebo navštívím museum, které jsem si nechala k prohlídce od poslední. Bude dnes slunce, jasno a nebo vzduch plný smogu? Slunce zde moc bohužel nemají, ale zato celoroční příjemné teploty, na které bych si asi velmi rychle zvykla. Hong Kong znamená milion věcí pro milion lidí. Je to mnohonárodnostní fascinující sedmimilionové město, které sice má všechny ty obvyklé velkoměstské bolesti jako znečištěný vzduch, shon, mnoho lidí, hodně aut, ale je pokojné, překvapivě zelené a zdá se, že vše zde funguje. Určitě tedy hromadná městská doprava a taxi služby. Nakupní střediska jsou ohromná a je jich hodně. Kavárny, chutné jídlo, mezinárodní kuchyně, gurmánský ráj, na svičkovou jsem sice zatím ještě nenarazila, ale vůbec mi to nevadí. Obchody se vším sušeným co moře dá, občůdky s čaji, bylinková medicína, najdete tu všechno. Nádherné hotely, kulturní centra a když už máte toho městského mumraje dost, tak stačí se dostat k přístavu, sednout si na jednu z lodí a za necelou půlhodinu jste v oáze klidu a míru na jednom z přilehlých ostrovů, kde se žije ještě postaru. To je to, co mě zde vždy nejvíce fascinuje, ta rozmanitost místa a kolikrát i silné kontrasty. Turistu, který je zde poprvé, určitě bolí první den silně za krkem, protože aby jeden dohlédl na věže mrakodrapů, musí se pořádně zaklonit. A těch je tady na stovky a stále nové a vyšší a každý je jiný. Běda, kdyby nešla elektrika, to by bylo nějakých schodů pak vyšlapat!

Návštěvníka zaujme citlivé a harmonické skloubení přírody a šedého betonu, nelze přehlédnout, že výstavba a uspořádání města se dělo za pomoci Feng Shui (čínský filosofický systém). Obdivuhodné, jak na celkem malé ploše žije tolik živých bytostí, loket vedle lokte, kde však určitých kompromisů je zapotřebí. K tomu silnice, podjezdy, nadjezdy, tunely, promenády, parková zákoutí často s templem, chodníky, hřbitovy a spousta stromů i přírodních parků. Jeden nemůže říci, že navštívil Hong Kong, když by nevyšel/nevyjel na Victoriin kopec, (552 m), který je dominantním místem ostrova. Odtud se pak naskytne panoramatický, oslňující - až vám to vezme dech - pohled na město, na ono lidské mraveniště, věže mrakodrapů, záliv a přístav pod vámi, kterým je HONG KONG. Rozhodně stojí za to se sem vypravit ještě i večer, protože pohled na osvětlené město je doopravdy skvostný. Nebo ještě lépe – v době Vánoc a oslav Čínského nového roku. S elektrikou se tu zřejmě nešetří.

V době Qing dynastie (1644-1911) byl Hong Kong zapomenutým kouskem světa, obydlen farmáři, rybáři a piráty. Obchod mezi Anglií a Čínou začal kolem roku 1685 a byl k neprospěchu Evropanů až do té doby, nežli začali přivážet do Číny opium. I když dovoz opia byl císařem, jeho synem a nástupcem zakázán, přesto pokračoval až do roku 1839, kdy v Guangzhou, nedaleko od HONG KONGU, bylo na pokyn komisaře města zničeno mnoho a mnoho beden s opiem. To dalo potřebnou záminku Evropanům a hned začala vojenská akce vůči Číně, tzv. První opiová válka. Začalo vyjednávání, Britové chtěli ostrov Hong Kong a tak od srpna 1842 přešel do jejich vlastnictví. Za několik let později následovala Druhá opiová válka, kdy Angličané se zmocnili i Kowloon poloostrova a za dalších 40 let „shráblí“ i Nová teritoria. Místo připojení území k Anglii se domluvili na devětatadesátiletém pronájmu. Čínské obyvatelstvo přicházelo ve vysokém počtu a zabydlovalo oblast. Od té doby se HONG KONG začal rozvíjet do průmyslového, zejména textilního města, centra finančních služeb a ekonomického úspěchu. Po jeho předání zpátky do čínských rukou v červnu 1997, HONG KONG se tak stal SAR nebo-li Special Administrative Region Číny a je mu ponechán i nadále

sociální, ekonomický i právní systém po dobu padesáti let ode dne předání, včetně práva svobody slova a tisku, cestování, obchodu i soukromého vlastnictví. Jedna země – dva systémy, taková je dohoda. Jen tak na okraj – do Hong Kongu pro Kanadany ani Čechy není třeba víza, do Číny ano.

SAR sestává ze čtyř hlavních oblastí: Hong Kong ostrov (80 čtverečních km) – od zálivu na jih, Kowloonský poloostrov (47 čtverečních km) – přes záliv na sever, dále pak Nová teritoria (798 čtverečních km), která se táhnou od Kowloon dále na sever až k čínským hranicím. Hong Kong ostrov je domovem většiny bank, byznysu, hotelů i správních budov, na stoupajícím kopci jsou pak rozestety obytné mrakodrapy a čím výše nahoru a blíže k Viktoriin kopci, je nájem, či cena bytu vyšší. Za to ale se nám naskytá nádherný výhled na moře s provozem komerčních lodí. Tak jako v Praze např., tak i tady je několik čtvrtí, každá se specifickým charakterem. Součástí HONG KONGU je však také dalších 237 přilehlých ostrovů (177 čtverečních km), většinou neobydlených, jsou to jen zelené vysoké homole vyčnívající z moře ven. Ty obydlené jsou častými výletními místy a duševní oázou pro lid z „Ostrova“, jak se tu říká. Krásné procházky, malé občůdky, nízké domky, zahrádky, mnoho malých jídelen většinou jen s čínský napsaným jídelníčkem, ale při dobré vůli obou stran k dorozumění dojde. Jeden z mých oblíbených je ostrov Lamma, třetí největší ostrov Hong Kongu, který se těší velké popularitě díky své pěší turistice, plážím a skvělým „rybím“ restauracím přímo v přístavu. Přejít ostrov je asi tak osm kilometrů dlouhá procházka nahoru a dolů s nádherným výhledem na moře, jako odměnou za námahu, haha, se pak vždy těším na mořské dobroty. Je zcela obvyklé si zajet na Lamma jen na večeri, což hodně Ostrovanů dělá. Kopcovitý ostrov Lantau je dvakrát větší než Hong Kong ostrov, ale s polovíčkou obyvatel a je to nádherný přírodní park. Dobrá turistika, nádherné pláže, zajímavé vesničky a kláštery uhnědělé v kopcích. Největší a nejznámější je budhistický klášter Po Lin a jeho součástí je i obrovská bronzová socha Buddhy, kterou je vidět ze široka daleka. Již mockrát jsem těch třista schodů nahoru k němu vyšlapala, jeden si připadá vedle toho velikána jako malý mraveneček. Ti praví věřící po schodech nahoru nejdou po nohách, ale po kolenou. Přijíždí sem mračna autobusů jak s turisty, tak i s buddhisty. Rozhled nádherný, pocity vesmírné. Odtud se dá pak sejít dolů, asi pět kilometrů po krásné stezce k hlavní silnici a nebo zvolit závažnou lanovkou přes kopce i údolí, ale pozor, lanovkové kabiny mají skleněné podlahy! Buď tak nebo onak, za chvíli jsme zpátky u hromadné městské dopravy. Jen jednou jsem se svezla lanovkou dolů, to mi stačilo, potom vždy už jen po svých! Na západní části ostrova je malá rybářská vesnice, Tai O kde je stále ještě možné vidět tradiční domky stojící na chůdách. Když jsem sem poprvé zavítala, upoutal mě hned zkraje větší „panelák“, vůbec sem totiž nepatřil. Můj syn mi pak vysvětlil, že tyto bytovky byly nabídnuty zdarma zdejšími obyvatelům coby náhrada za jejich malá, chatrná obydlí. Jen na pár prstů lidí se přestěhovalo, ostatní raději chtějí i nadále žít v těch svých malých, prostých příbytcích, v blízkosti svých přátel i bližních. Nebyla jsem překvapena, ten panelák by byl pro ně vězením. Čeho jsem si všimla a to již dříve, Číňani se rádi spolčují. Když přijдете např. do velké prázdné restaurace a sednete si ke stolu, za chvíli přijde Číňan – on si nesedne do druhého rohu daleko od vás, ale hned ke stolu vedle vás a nebo přímo i k vám a tak to pokračuje dál. Stejně tak v metru, ve vlaku, nebo na nádraží, moc dlouho sami sedět nebudete. Další ostrov – tam mě syn zavedl, byl prý kdysi obydlen. Kde jsou obyvatelé? Proč tu nejsou? Jejich malá obydlí se vším skromným vybavením tu stále stojí, i malý temple, vše zarostlé, je zřejmé, že odešli velice narychlo. Zlé znamení to způsobilo. Zajímavá historka. Navštívila jsem všechny ostrovy ke kterým se dá připlout, každý je trochu jiný, ale jedno mají společné – pomalý běh života.

Jen lodí přes záliv na druhou stranu a jsme na kowloonském poloostrově. Jeho hlavní tepnou je Nathan Rd., která vede od přístavu na sever až k Novým teritoriím. Je pojmenována po jednom z anglických guvernérů Hong Kongu začátkem 20. století. Tahle hlavní tepna je napěchována stovkami obchodů, hotelů a lidí. Hluk, masy národu a desítky autobusů v neustálém pohybu, to je první dojem z Kowloon! Až se mi hlava z toho zatočila! Hned vpravo od přístavu začíná pobřežní promenáda, kde je mj. Opera, několik muzeí a kulturní středisko, takže tady zase můžete chytout dech po tom prvním šoku. Nesčetné lavičky a krásný pohled na centrum Hong Kongu k tomu napomohou. Toto je místo, kde žije – bydlí, nakupuje i baví se - pracující třída. Obrovské neonové reklamy doplňují obraz. Čím více jdete nahoru, tím ubývá lesku a přibývá periferní atmosféra. Kowloon má totiž dost černou historii, mluvíme o 19. století, bylo to tzv. Wall City – (Město za zdí?), kde v panelácích bydleli nájemníci ve velmi nuzných, absolutně nehygienických podmínkách, později tato část byla zbourána, evidence zahlazena. Není proto překvapivé zde ještě vidět zchátralý dům stojící vedle nového krásného hotelu či domu. Mong Kok je jedna ze čtvrtí Kowloonu, známá denním nočním trhem, kde jsou stovky stánků s tunami spotřebního zboží, plus jídelna vedle jídelny, stolky a posezy na chodnících a tisíce lidí mezi tím. Ceny až hanebně nízké. Číňané pijí čaj, alkohol není vidět. Jeden neví kam se dívat dřív, či nakupovat, dávat pozor na tašku a také se neztratit, nebo ochutnat to lákavě vonící jídlo, když se najde židle k sezení. Byl to pro mne až šokující zážitek, smysly už nemohly dál vnímat, ale rozhodně stojí za to se sem vydat. Jsem „bilá“ a tak ceny byly nasazeny vysoko, ale smlouvání mlují a jsem na to dobrá, tak jsem si přišla i na své. Vedle tohoto nočního trhu jsou tu i laciná ubytování, nesčetné krejčovské firmy nabízející levné ušití oděvů na míru - jak jsem slyšela, tak zákazníci jsou spokojeni - divoký noční život včetně slečen u tyče, (růžová a zelená neonová světla vás k nim zavedou), hodinové hotely, vzrůstající kriminalita, takže raději sem večer nechodit.

**NEW SUMMER 2014
EUROPE DESTINATION:
PRAGUE!**

transat
Holidays

Your vacation people

EASTERN EUROPE - COACH TOURS

EARLY BOOKING PROMOTION

Book a Coach Tour 60 days or more before departure and save **\$300** per couple!

HEART OF EUROPE HOLIDAYS

INCLUSIONS : FLIGHT FROM TORONTO TO PRAGUE, ACCOMMODATION IN 4★ HOTELS, MANY INCLUSIONS, TRANSFERS, AIR-CONDITIONED COACH & BILINGUAL TOUR ESCORT

UNESCO TREASURES

Discover the Czech Republic along with 7 Unesco World Heritage Sites

9 DAYS • 7 NIGHTS • 12 MEALS • 7 HIGHLIGHTS

PRAGUE, CEEKE BUDJOVICE & BRNO

Headphones included

\$1679

JUNE 17. + \$65.01 TAXES/FEES

IMPERIAL CITIES OF CENTRAL EUROPE

Panorama on the Czech Republic, Hungary & Austria

16 DAYS • 14 NIGHTS • 21 MEALS • 10 HIGHLIGHTS

PRAGUE, BRNO, BUDAPEST, VIENNA & CEEKE BUDJOVICE

Headphones included

\$3179

JUNE 24. + \$65.01 TAXES/FEES

CENTRAL EUROPE PAST AND PRESENT

Czech Republic, Poland & Germany: A Journey Through History

16 DAYS • 14 NIGHTS • 22 MEALS • 12 HIGHLIGHTS

PRAGUE, BRNO, OLOMOUC, KRAKOW, WROCLAW, DRESSEN & BERLIN

Headphones included

\$3239

JUNE 17. + \$65.01 TAXES/FEES

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto

Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

blanka@premieregroupp.com

dianab@premieregroupp.com

MEMBER OF:

1810380

BOOK NOW AND SAVE

Stanley – na jižní straně ostrova Hong Kongu kdysi byla malá rybářská vesnice, nežli padla do správy Angličanů, ti z ní pak udělali největší hongkongskou osadu. Později tu bylo postaveno i vězení, které je stále v provozu. Největší atrakcí je zde Stanley Market (trh, bazar), pobřeží, skvělé restaurace a pláž. Je to nejznámější trh, kam zcela určitě každý návštěvník Hong Kongu aspoň jednou zavítá. Já sem také ráda přijedu, ale ne jenom za nákupy, ale za jednou ze specialit Hon Kongu a sice čaj s mlékem. Říkáte si asi: „*takový čaj s mlékem, co na tom je, ho udělat?!*“ Věřte mi, snažila jsem se ho už mockrát připravit doma a výsledek nikdy nebyl takový jako onen ve Stanley. Taková malá jídelnička zastrčená mezi ovocem a kytkami a takový chutný mok připraví! Dojet sem poschoďovým autobusem kolem pobřeží trvá skoro 40 minut, ale jak ten výhled se shora na moře, tak i ten čaj mi za tu cestu sem stojí. Dalším místem, kam určitě každého turistu vítá zavane, je Aberdeen, sice starší část města, ale v kopci nové mrakodrapy a velký zábavný park. Je zde stále velký rybářský přístav, kde nebudete dlouho čekat a začnete dostávat nabídky k prohlídce přístavu na malých loďkách s plachtami - *sampan* nebo *junk* - typických pro HONG KONG. Hodinová projížďka stojí za to, na jedné straně v řadě vedle sebe jsou zakotveny komerční rybářské lodě, na druhé je soukromý Lodní klub s flotilou jachet všech velikostí. Prostředkem se snaží proplout *sampan* nebo *junk* lodě a na protější straně zálivu stojí obrovská plovoucí čínská restaurace s nesčetnými dekoracemi, osvětlením a gurmánským jídelníčkem. Není možno ji přehlédnout a „*nahaněči*“ z ulice vás na ni rychle upozorní. Mám raději pobřežní jídelnu přímo v přístavu, kde si z kádě vyberete rybu, raky nebo krevety a další, na co máte zrovna chuť. Za nedlouho je máte před sebou na talíři velice chutně připravené. Není tu žádný přepych, ale zato to šmakuje! Chcete-li si dát oblíbené polední nudle a nebo odpolední čaj, tak nejlépe v Centru, ale připravte se na frontu na místo k sezení. Mladí Číňani doma nevaří, jednak nezbyvá čas a stravovat se v jídelnách je laciné. Velkým zážitkem je tzv. Dim Sum, kantonský styl poledního bufetu, který je jednak požitkovou, ale také rodinou i společenskou záležitostí, kdy se o objednaná jídla stolovnicki dělí. Dim Sum delikatesy jsou většinou připravovány v páře v bambusových koších a tak jsou i servírovány. Výběr je obrovský, čím více strávníků u stolu, tím více ochutnáte. Brzy si všimnete, že hosté nehledí na to, zda jim ukápně omáčka na bílý ubrus, servírka ho pak jen stáhne a dá nový. K jídlu se zde pije jen čaj a hodně, nikdy neschází v kalíšku, alkohol zřejmě jen v soukromí. Vidličky neexistují. A opět – velká restaurace, velké kulaté stoly a lidí plno. I my jsme čekali na místo ke stolu.

Macau – je druhou SAR Číny, jen hodina lodí na západ od Hong Kongu, bylo čtyři a půl století portugalskou kolonií, navráceno Číně v roce 1999. Dnes je to hráské doupě, americké Las Vegas v malé rozloze - kasina, hotely, restaurace, drahé značkové obchody, neony... V úzkých uličkách staré části města se nedá projít, všude plno lidí, až neuvěřitelné! Každou hodinu sem jezdí z Hong Kongu lodě a pokud si nekoupíte lodní lístek dopředu, nemusíte sedět. Směs dvou kultur, pamětihodnosti, dobrý celodenní výlet, určitě stojí za návštěvu. Jen velice málo obyvatel Hong Kongu má svoji vlastní zahrádku. Ani se to nezdá tak důležité, neboť ve městě je ponecháno stále dost zeleně, stromy lemují silnice a malé parky, dětská hřiště i místa pro ranní protažení těla vás překvapí na každém třetím rohu. Velmi oblíbenou rodinnou procházkou i jako ranní rozcvička je výstup na Victoriin kopec, neboli Peak. Šla jsem nahoru mnohokrát, je to dobré kardiovaskulární cvičení. Velkou atrakcí Hon Kongu jsou však i čtyři turistické stezky, které vedou celou jeho oblastí. Nejznámější a nejvíce používaný je *Hong Kong trail*, stezka, dlouhá 50 km, vede napříč ostrovem od západu na východ. Rozdělena na osm etap, dá se ujit i najednou. Dost náročné, samé schody a kopce, ale získáte o městu perspektivu a naskytnuté pohledy stojí za každou kapičku potu. Druhým oblíbeným je *Wilson trail*, 78 km, z jihu od Stanley (Hongkongského ostrova) přes Kowloon na sever až k Novým teritoriím. Schody, kopce, ale opět ta podivaná a řeknete si: „Kde to vlastně jsem?“ MacLehose trail, 100 km, Kowloon od východu na západ. Svou popularitu si získal jednak tradičním každoročním závodem, kdy stovky chodců vyrazí ráno ve čtyři hodiny a snaží se dojít do cíle ještě za světla, dále pak pro atraktivnost terénu kudy vede. *Lantau trail*, 78 km, vede jižní částí ostrova, točí se kolem sochy Buddhy, překrásná příroda, náročné výstupy. Když už jsem pak unavena chozením, tak si sednu do jedné z poschoďových, vkusně a barevně pomalovaných tramvají a nechám se odvézt až na konečnou a pak zas zpátky. Tramvaje jezdí jen jedním směrem od východu na západ a obráceně a velmi pomalu, takže celý tento výlet zabere dobrou část dne, ale aspoň je čas na focení. Další dobrý způsob jak poznat tuto metropoli. A za toto skvostné poznávání města zaplatím pouhých 25 centů! Párkrát jsem si zašla i do kina, tady se do kin poměrně hodně chodí, výběr je ze světové kinematografie, ranní promítání pro seniory je za zlomek normální ceny.

Ještě za zmínku stojí, že v Hong Kongu žije a pracuje kolem 60 000 pomocnic v domácnosti, většinou z Filipín, Indonésie, Thajska i z Burmy. Převážně to jsou svobodné mladé ženy, které mají pracovní smlouvu, pevný plat a placené zdravotní pojištění. Nový nebo prodloužený kontrakt jim zaručí další pobyt v Hong Kongu. Jsou mezi nimi ovšem i takové, které mají manžela a děti doma, tady pracují a peníze posílají rodině. Myslím si, že je to smutné, že matka není se svými dětmi, že výchova připadne prarodičům, ale ony to tak nevidí. Jsou rády, že mají práci. Bylo by snadné si na pomocnici zvyknout, za těch pět týdnů u syna jsem ani jednou nemusela „přiložit ruku k dílu“ a jídlo mi bylo servírováno. Mají veselé povahy a rády se spolčují, takže v neděli je jich ve městě a všude jinde plno. Vrátila jsem se zpátky opět obohacena o nové poznatky, zážitky, odpočinuta i příjemně uchozena. Už se těším, až tam zase pojedu, ještě tolik je tam toho k prozkoumání a další kilometry nachodit! A čínské pivo mi také chutná!

Nad'a Humlová – březen 2014

Chcete sledovat a ovládat
 TV vysílání z pohodlí
 Vašeho gauče?

The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača !

www.kablovka.com

Monument ZNOVUUKŘÍŽOVANÝ na Masaryktownu potřebuje naši pomoc

VÁŽENÍ PŘÁTELE,

od doby postavení a oficiálního odhalení monumentu Znovuukřížovaný sochaře Josefa Randy z Winnipegu, na jehož vybudování se na Masaryktownu v Torontu zasloužil zejména Klub-231 v exilu, uplynulo již 24 let. Nadešel čas k jeho nutné restauraci.

Obracíme se na Čechy, Slováky a kanadské přátele s prosbou o finanční podporu na uskutečnění tohoto nezbytného projektu. Odhad na celkovou opravu monumentu činí 15,000 CAD. Peněžní dary prosím adresujte na Masarykův ústav s určením „K 231 monument“. Charitativní potvrzení budou vystavena na plnou částku daru. Rádi bychom tuto opravu ukončili k 25. výročí jeho odhalení, které připadne na 2. červenec 2014.

Vám všem, kteří se na restauraci tohoto památného díla budete podílet, již dnes jménem Masarykova ústavu děkuji.

S úctou k členům Klubu - 231 v exilu, jakož i ke všem známým i bezejmenným, kterým byl tento monument věnován,

František Ječmen
 prezident MMI

Bližší informace
 podá kancelář MMI,
 také telefonem (416) 439 4354

